

การแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเรื่องอาหารที่ตัวหารเป็นจำนวน
ที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลักของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

นางจิราพรรณ มั่งคั่ง¹

โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

บทคัดย่อ

ความเป็นมาของการวิจัย จากสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนในเรื่องอาหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลัก นักเรียนบางคนไม่สามารถแก้ปัญหาโจทย์การหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลักได้ แนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจกันจะทำให้ นักเรียนสามารถที่จะเข้าใจและทำโจทย์การหารได้ดีขึ้น

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อแก้ไขปัญหาในเรื่อง การหาร ให้สามารถแก้ปัญหาโจทย์การหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลักได้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร อำเภอเมืองจังหวัดมหาสารคาม ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเรื่องอาหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลัก จำนวน 6 คน

เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ การสอนแบบร่วมแรงร่วมใจกัน และแบบทดสอบเรื่องอาหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลัก จำนวน 10 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบทดสอบเรื่องอาหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลักจำนวน 10 ข้อ

ผลการวิจัย พบว่าจากการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบทั้ง 3 ครั้ง นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องมากขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบครั้งที่ 3(คะแนนเฉลี่ย = 8.00) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2(คะแนนเฉลี่ย = 3.50 และ 5.67 ตามลำดับ) ดังนั้นวิธีการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจจึงเป็น วิธีการหนึ่งที่ใช้ในการแก้ปัญหาเรื่องอาหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลัก

¹ อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ความเป็นมาของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษาเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าถ้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ดีก็จะเป็นพื้นฐานในการเรียนของนักเรียนในอนาคตต่อไปได้เป็นอย่างดี เพราะวิชาคณิตศาสตร์นั้นฝึกให้คิดอย่างเป็นระบบและในความเป็นระบบนั้นก็สิ่งที่ทำให้นักเรียนส่วนหนึ่งเกิดความเบื่อหน่ายไม่ชอบเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ด้วย ดังนั้นในการแก้ปัญหาให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดีได้นั้น ก็ต้องแก้ปัญหาจากจุดเล็กๆของแต่ละเรื่องไปเรื่อยๆทุกครั้งเมื่อเกิดปัญหาจะเป็นการทำให้นักเรียนมีพื้นฐานคณิตศาสตร์ที่ดีและสามารถเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นไปได้เป็นอย่างดี

จากสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนในเรื่องการหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลัก นักเรียนบางคนไม่สามารถแก้ปัญหาโจทย์การหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลักได้ แนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจกัน น่าจะทำให้นักเรียนสามารถที่จะเข้าใจและทำโจทย์การหารได้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ไขปัญหาในเรื่อง การหาร ให้สามารถแก้ปัญหาโจทย์การหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลักได้

การตรวจเอกสาร

พิจารณาจากคะแนนการทำแบบทดสอบ(คะแนนเต็ม 10 คะแนน) โดยตั้งเกณฑ์ผ่านร้อยละ 80

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร อำเภอเมืองจังหวัดมหาสารคาม ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเรื่องการหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลัก จำนวน 6 คน

เครื่องมือในการวิจัย

1. การสอนแบบร่วมแรงร่วมใจกัน
2. แบบทดสอบเรื่องการหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลัก

จำนวน 10 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาของการวิจัย 9 ส.ค.47 ถึง 20 ส.ค. 47 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบทดสอบเรื่องการหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลักจำนวน 10 ข้อ เก็บข้อมูลจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายจำนวน 6 คนดังมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. ด.ช. มนต์รี	ศรีเมืองบุญ	4. ด.ญ.กนกพร	อุบลแก้ว
2. ด.ช.ณัฐวัฒน์	สุภาคำ	5. ด.ญ.สิริกุล	นุ่นภักดี
3. ด.ช.วิวัฒน์	ขันอาสา	6. ด.ญ.ปาริชาติ	มะโรงรัตน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

พิจารณาจากคะแนนการทำแบบทดสอบทั้ง 3 ครั้ง โดยตั้งเกณฑ์ผ่านร้อยละ 80

ผลการวิจัยและวิจารณ์

ผลจากการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบทั้ง 3 ครั้งพบว่านักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องมากขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบครั้งที่ 3 (คะแนนเฉลี่ย = 8.00) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบครั้งที่ 1 และ 2 (คะแนนเฉลี่ย = 3.50 และ 5.67 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนการทำแบบทดสอบเรื่องการหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลัก

คนที่	คะแนนครั้งที่ 1	คะแนนครั้งที่ 2	คะแนนครั้งที่ 3
1	3	6	8
2	4	6	9
3	4	5	8
4	3	6	8
5	3	6	7
6	4	5	8
เฉลี่ย	3.50	5.67	8.00

เมื่อพิจารณาผลการทดสอบการทำแบบทดสอบเรื่องการหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลักพบว่านักเรียน 5 คน สามารถทำแบบทดสอบเรื่องการหารได้ถูกต้อง (เกณฑ์ผ่านร้อยละ 80) แต่มีนักเรียน 1 คน ที่ยังไม่สามารถทำแบบทดสอบได้ถูกต้องตามเกณฑ์คือคนที่ 5 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละของการทำแบบทดสอบได้ถูกต้อง

คนที่	จำนวนข้อทำถูก	ร้อยละ
1	8	80.0
2	9	90.0
3	8	80.0
4	8	80.0
5	7	70.0
6	8	80.0

นอกจากนี้ จากการสังเกตพบว่า นักเรียนที่ไม่สามารถแก้ปัญหาโจทย์การหารได้ 6 คน หลังจากการทำแบบทดสอบครั้งที่ 3 พบว่า นักเรียนในกลุ่มดังกล่าวสามารถแก้ปัญหาโจทย์การหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลักผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 5 คน และคนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 คน

ข้อเสนอแนะ

1. ครูควรใช้สื่อการสอนอย่างอื่นเช่น บทเรียนสำเร็จรูปในการแก้ปัญหาเรื่องอาหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลัก มาใช้ร่วมในการแก้ปัญหา
2. ครูควรแก้ปัญหาสำหรับนักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์เป็นรายบุคคลต่อไป

สรุป

จากผลการวิจัยพบว่าจากการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบทั้ง 3 ครั้งพบว่านักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องมากขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบครั้งที่ 3(คะแนนเฉลี่ย = 8.00) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2(คะแนนเฉลี่ย = 3.50 และ 5.67 ตามลำดับ) นอกจากนี้จากการสังเกตพบว่า นักเรียนที่ไม่สามารถแก้ปัญหาโจทย์การหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลัก ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 5 คน และคนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 คน ดังนั้นวิธีการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการแก้ปัญหาเรื่องอาหารที่ตัวหารเป็นจำนวนที่มีสามหลักและผลหารเป็นจำนวนที่ไม่เกินสามหลัก

เอกสารอ้างอิง

- ปริมวดี ประยูรสุข. คู่มือคณิตศาสตร์ฉบับสมบูรณ์ ป.4. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, มปป.
- สมศักดิ์ สีนธุระเวชญ์ และคณะ. แบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ ป.4. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2546.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก , 2539.
- _____ . เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 . กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์นการพิมพ์, 2538.

